

Ngôi Lời Đã Trở Nên Người Phàm Và Cư Ngụ Giữa Chúng Ta!

Câu chuyện xảy ra vào Đêm Giáng Sinh năm 1951, tại cộng hòa Ucraina. Năm đó Ucraina còn sống dưới ách thống trị của chính quyền cộng sản vô thần Liên Xô.

Tại một làng nọ, Thánh Lễ Đêm Giáng Sinh được cử hành lên lút trong gia đình bà góa mù tên Parasia. Chồng bà Parasia bị chết trận. Đứa con trai duy nhất vào rừng theo đoàn quân kháng chiến chống cộng. Nhưng chàng bị bạn phản bội và giết chết. Từ đó bà Parasia dành cuộc đời còn lại để cầu nguyện. Bà cầu cho người thân yêu quá cố và cầu cho kẻ giết chết đứa con trai yêu dấu của bà.



Trời đã khá tối và báo hiệu một đêm giá buốt. Trong nhà, bà Parasia chu đáo chuẩn bị cho việc cử hành Thánh Lễ. Đang lắng tai nghe ngóng, bỗng có tiếng đi sột soạt trên tuyết. Rồi một giọng nói đàn ông âm cúng vang lên:

- Ngôi Khen Đức Chúa GIÊSU KITÔ!

Khuôn mặt bà Parasia bỗng ngời sáng, bà đáp ngay:

- Từ Muôn Thưở Đến Muôn Ngàn Đời!

Rồi bà âu yếm hỏi:

- Wasyl, sao con đến trễ thế? Mẹ bắt đầu lo lắng, tưởng con gặp chuyện không lành!

Chàng thanh niên vạm vỡ với khuôn mặt ngây thơ của một đứa trẻ ngoan hiền, vui vẻ đáp:

- Mọi sự xong xuôi hết rồi Mẹ ạ. Giờ chỉ còn dọn nơi cử hành Thánh Lễ.

Vừa đẩy cửa bước vào nhà, bà Parasia vừa hỏi:

- Còn Batiouchka thì sao? (Batiouchka là tên giả của Cha Dymitri, vị Linh Mục Công Giáo nghi lễ đông phương).

Wasyl nhanh nhẹn đáp:

- Cha đang ở trọ nhà bà Horpyna. Cha sẽ cải trang thành phụ nữ và cùng đến với bà Horpyna.

Bà Parasia giải thích với Wasyl:

- Đây là nơi sẽ cử hành Thánh Lễ. Chỗ kia là nơi mọi người vào trú ẩn, nếu bất ngờ có công an đến lục soát nhà, chỉ trừ một vài người hy sinh làm "lễ vật". Ai sẽ là người "hy sinh" ở lại?

Chàng Wasyl tươi cười trả lời:

- Gregori, Vanya và con. Người ta sẽ đưa Mẹ đi trốn với mọi người.

Bà Parasia nghiêm giọng nói:

- Không phải vậy đâu con ạ. Chính Mẹ sẽ làm vật hy sinh ở lại. Ngay cả lúc cử hành Thánh Lễ, chính Mẹ sẽ đứng trước cửa canh chừng. Nếu có nguy hiểm, Mẹ sẽ báo động cho mọi người biết. Mẹ đã già rồi, lại mù lòa, góa bụa. Phải nghĩ đến những người trẻ!

Wasyl vừa lắc đầu tỏ dấu bất đồng ý kiến vừa nói:

- Con không dám cãi lời Mẹ, nhưng con thật đau lòng khi thấy Mẹ không được tham dự Thánh Lễ, đặc biệt là THÁNH LỄ ĐÊM GIÁNG SINH. Thật là hồng ân trọng đại. Do đó, tụi con sẽ tìm ra người canh gác.

Bà Parasia vừa móm mém cười vừa đáp:

- Con nói mà không rõ điều mình nói. Nếu Chúa lấy mất đôi mắt của Mẹ, thì bù lại, Ngài cho Mẹ đôi tai thật thính. Không ai nghe xa bằng Mẹ. Từ ngày người ta giết chết con trai Mẹ, Mẹ được ủy thác việc cầu nguyện cho những tên Giuđa phản bội. Chúa sẽ hỏi Mẹ về những tên Giuđa này. Thật là trách nhiệm nặng nề .. Nhưng thôi con ơi, mình chuẩn bị lệ lên, sắp đến giờ rồi!

Bỗng có tiếng hú nhẹ vang lên khiến cả hai giật mình. Wasyl nói với bà Parasia:

- Mẹ ra đón Cha Dymitri đi! Để con dọn tiếp.

Trước cửa nhà, hai người đàn bà đang đứng đợi. Bà Parasia nói:

- Sub Tuum Praesidium (Dưới Bóng Mẹ Chở Che, Chúng Con Tìm Nương Ẩn).

Tức khắc, một giọng trầm trầm đáp lại:

- Xin Cứu Chúng Con.

(Đây là khẩu hiệu các tín hữu Công Giáo dùng để nhận ra nhau).

Bà Parasia cúi xuống thật sâu và nói:

- Xin THIÊN CHÚA chúc lành cho Batiouchka. Mời quý vị vào ngay để sưởi cho ấm.

Độ một giờ sau, căn phòng đầy kín các tín hữu đến tham dự Thánh Lễ Đêm Giáng Sinh. Trước khi cử hành Thánh Lễ, Cha Dymitri nói với mọi người hiện diện:

- Anh chị em thân mến. Không phải Đức Chúa GIÊSU chỉ sinh ra duy nhất một lần cách đây 1951 năm. Không. Đức Chúa GIÊSU không ngừng tiếp tục sinh ra trong các tâm hồn. Đối với ai yêu mến THIÊN CHÚA thì mỗi ngày là một Lễ Giáng Sinh. Chỉ cần thưa "Xin Hãy Đến", Chúa liền đến. Nếu tâm hồn bạn nhơ nhớp và đầy khốn cực, bạn cũng đừng thất vọng. Chúa sẽ đến để thiết đặt lại trật tự. Và nhất là, Ngài đổ vào hồn bạn đầy tràn tình yêu, tình yêu và tình yêu. Chính Tình Yêu THIÊN CHÚA làm cho chúng ta được trở nên giàu có và hạnh phúc ...

Trong khi đó, bà Parasia ngồi bên cánh cửa ra vào để nghe ngóng, canh chừng. Bỗng bà giật mình vì có tiếng động. Ngay lúc đó, một bàn tay đặt trên vai bà, bàn tay kia bịt kín miệng bà. Một tiếng nói vang lên:

- Hãy nói mau lên, vị Linh Mục đang ẩn trốn nơi đâu?

Bà Parasia thật đau đớn chưa xót vì đã lơ đãng, không nghe tiếng động của tên công an. Bà chỉ còn biết kêu cầu:

- Lạy Mẹ THIÊN CHÚA, xin hãy cứu chúng con! Con sẵn sàng chết, nhưng xin đừng để một người nào trong nhà này phải bị bắt.

Bên cạnh bà, viên công an vui mừng vì chớp được con mồi lớn, ngay chính Đêm Giáng Sinh. Chàng hí hửng cầm chắc phần thưởng trong tay .. Nhưng, nhưng, cụ bà Parasia đột ngột xuất thân. Bà nhìn rõ tội trạng của viên công an, như một cuốn phim đang diễn ra trước mắt bà. Bà lần lượt kê khai mọi tội: từ năm lên 12, 16 và sau cùng, năm 20. Bỗng bà Parasia thốt lên một tiếng kêu kinh hãi. Bà nói dồn dập:

- Chính anh là tên Giuđa phản bội mà từ lâu nay ta vẫn cầu nguyện cho anh. Chính anh treo cổ giết chết đứa con trai yêu dấu duy nhất của ta .. Chưa hết, đêm hôm qua đây, anh bỏ bùa quyến rũ được bà vợ của ông chủ quán, khiến bà ta tiết lộ danh tánh các tín hữu Công Giáo sẽ hội họp Đêm Nay nơi nhà ta ..

Bà Parasia ngừng lại như đuối sức, sau khi liệt kê mọi tội trạng, không sót tội nào của viên công an. Bên cạnh bà, viên công an đang quỳ sụp, nức nở khóc. Bà từ từ cúi xuống, ôm lấy chàng trong đôi tay run run và nói:

- Bình An, Bình An, con ạ! Đêm nay là Đêm Bình An.

Đôi mắt đầm lệ, chàng hỏi:

- Thưa Mẹ, giờ đây con phải làm gì?

Bà Parasia kể tai chàng nói:

- Con hãy theo ta!

Nói rồi, bà cầm tay chàng dắt vào nơi đang cử hành Thánh Lễ. Bà nói với Cha Dymitri và mọi người hiện diện:

- Anh này đến như tên Giuđa phản bội. Nhưng con dẫn vào đây như người anh em lạc đường, trở về Nhà Cha.

... ”Ngôi Lời đã trở nên người phàm và cư ngụ giữa chúng ta. Chúng tôi đã được nhìn thấy vinh quang của Người, vinh quang mà Chúa Cha ban cho Người, là Con Một đầy tràn ân sủng và sự thật .. Từ nguồn sung mãn của Người, tất cả chúng ta đã lãnh nhận hết ơn này đến ơn khác. Quả thế, Lề Luật đã được THIÊN CHÚA ban qua ông Môsê, còn ân sủng và sự thật, thì nhờ Đức Chúa GIÊSU KITÔ mà có. THIÊN CHÚA, chưa bao giờ có ai thấy cả; nhưng Con Một vốn là THIÊN CHÚA và là Đấng hằng ở nơi cung lòng CHÚA CHA, chính Người đã tỏ cho chúng ta biết” (Gioan 1,14,16-18).

(Maria Winowska "Les Voleurs de Dieu", Editions Saint Paul, 1989, trang 72-80)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt